

Men godt er det, at Borger og Bonde ikke viste en lignende Mangel paa økonomisk Sans i deres private Forhold som Staten og dens Regeringer. Saa havde det set galt ud her hjemme, endnu værre, end det gør. Staten har ved sine Love paaført Københavns Kommune en Mængde Udgifter, der nu tynde stærkt paa Byens Budget, og som det forekommer mig at være en Ærespligt for Staten at hjælpe til at formindske.

Saaledes som Forslaget foreligger, kan det Parti, hvortil jeg hører, ikke tiltræde det, men jeg haaber, at Forslaget i et kommende Udvalg vil undergaa en saadan Forandring, at vi kunne tiltræde det.

**Christiansen:** Det er jo allerede længe siden, at et Forslag vedrørende Københavns Beskatning og Indførelse af en stigende Skala har været fremme i dette Ting. I Begyndelsen af 90erne stillede min ærede Partifælle, det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), Forslag derom, og det var til Behandling den Gang her i Tinget uden at naa videre frem. Nu er der gaaet 16—17 Aar siden den Tid. Jeg skal ikke nægte, at jeg nærede et vist Haab om, at vi stod ved Afslutningen, og at man nu kunde se den Dag i Møde, hvor København blev ligestillet med Landets øvrige Kommuner. Men efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne, maa jeg sige, at de have i nogen Grad nedslaaet mit Haab om, at vi ere nær ved Enden, hvad denne Sag angaar. Det forekommer mig særlig, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) har dvælet længere, end fornødent var, ved adskillige af de Principper, der ligge til Grund for dette Forslag.

Jeg har med Forbavselse hørt ikke alene det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), men ogsaa det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) udtale sig mod Formueskatten. Formuen blev i Københavns Kommunalbestyrelse af alle Grupper, altsaa ogsaa af de konservative Elementer, anerkendt som et meget passende Skatteobjekt. Jeg erkender, at man ikke ønskede, at Formueskatten skulde inddrages under den Del af Skatten, som kunde være Genstand for Stigning, men Princippet i Formueskatten og den Skala, som er lagt til Grund for Forslaget her, ere godkendte af den konservative Gruppe i Københavns Kommunalbestyrelse, som jo dog har noget Kendskab til Byens Forhold og Sans for, hvad Kommunalbesty-

relsen i saa Henseende kan tillade sig at byde sine Borgere.

Der har særlig af de to ærede nævnte Medlemmer været talt om, at det var mærkeligt, at Kommunen, naar den nu ønskede en ny Skatteordning, der skulde bringe større Indtægt, fremlagde et Forslag, der for en stor Del af Skatteyderne betød en Skattelettelse. Jeg forstaaer ikke rigtig det Ræsonnement, og naar man ser paa Skalaen, vil man finde, at det ikke er rigtigt. Ærede Medlemmer ville med Hensyn til den nu gældende Skala — og jeg tænker her ganske naturlig paa de smaa Indtægter — se de store Spring, der fra gammel Tid, fra den Gang, da man havde Dalere, har været i Ansættelsen af Skatteindtægterne, 800 Kr., 1000 Kr., 1200 Kr. osv. Ser man nu paa Tabellen under Bilag B., vil man finde, at medens Skatten nu er 5 Kr. for alle Indtægter fra 800 til 1000 Kr., vil der efter dette Forslag, som Folketinget har godkendt, ganske vist blive et Afslag af 20 Øre i Skatten for de 800 Kr.'s Indtægt, men allerede ved en Indtægt af 850 Kr. bliver Skatten 6 Kr., ved de 900 Kr. 7 Kr. 20 Øre og ved de 950 8 Kr. 40 Øre. Altsaa paa disse ganske smaa Indtægter bliver der i Fremtiden et klækkeligt Paalæg ud over, hvad de smaatstillede Mennesker, her er Tale om, hidtil have betalt. Det samme gælder ved Indtægter mellem 1000 og 1200 Kr., for hvilke Skatten nu er 10 Kr. Der forandres Billedet jo straks. For de 1000 Kr. bliver Skatten ganske vist kun 9,60 Kr., men for de 1050 bliver den 10 Kr. 80 Øre, for de 1100 Kr. 12 Kr. og for de 1150 Kr. 13 Kr. 20 Øre. Paa denne Slutsats er der altsaa et Tillæg af 3 Kr. 20 Øre. Saaledes er det med det meste af Skalaen. Og Grænsen er ikke, som det ærede Medlem for 2den Kreds (Bramsen) mente, ved 5000 Kr., den er omkring de 4000 Kr.

Nu skal jeg erkende, at hvis man paa en Uge eller to kunde skabe et Forslag som det foreliggende, var der jo en Mulighed for, at det vilde have set anderledes ud. Men det var, saavidt jeg erindrer, allerede i 1906, at Kommunalbestyrelsen begyndte at arbejde paa denne Sag, idet den den Gang fik Meddelelse fra Indrigsministeriet om, at man nu vilde være villig til at forhandle om de københavnske Skatteforhold. Man tog straks fat paa Arbejdet, og det var væsentlig i Sommeren 1907, man beskæftigede sig med Sagen, altsaa paa et Tidspunkt, hvor Kommunens sidst aflagte Regnskab, som Tabellen viser,